

Una colònia estrangera

Territorial. Equips com l'Onyar (copa Catalunya), el CB Celler (1a catalana) o el Bescanó (2a catalana) han tingut jugadors forans aquest curs a les plantilles. La majoria provenen de l'acadèmia Europrobasket, amb seu a Girona

Adrian Mike, base del CB Celler Foto: LLU SERRAT.

Qui trepitgi de forma assídua les pistes de la demarcació de Girona ja s'haurà adonat de la seva presència durant aquesta temporada. Es tracta de jugadors forans, dels Estats Units i de moltes altres procedències, que arriben aquí amb el somni d'iniciar el seu camí en el bàsquet professional. Vénen a l'aventura, a la recerca d'una oportunitat i pagant-s'ho quasi tot. La majoria tenen escàs nivell i l'únic que aconseguiran és el record d'aquesta experiència.

Punt de partida "La nostra intenció inicial no era construir un equip amb tanta gent de fora, però les circumstàncies van portar-hi", recorda el president del CB Celler, Jordi Rabionet. El club, ambiciós, va comprar plaça a primera catalana –inicialment, volia que fos a EBA–, però ho va fer tard, al juliol, i quan hi havia pocs jugadors disponibles. Això el va obligar a canviar la planificació i a apostar per la via forana. I va trobar la solució a Fontajau, a Girona.

Fins fa pocs mesos, allà hi tenia la base de les seves operacions, la Europe Basketball Academy, impulsada per tècnics balcànics. A principi d'aquest curs, però, van desaparèixer de la ciutat deixant un munt de deutes a tothom, sobretot a l'hotel on s'allotjaven els jugadors. Més tard, han estat a Sant Cugat del Vallès. Brad Kanis va arribar a Girona, seduït per la proposta d'aquesta acadèmia i veient la conjuntura, va decidir crear-ne una altra amb una filosofia similar. L'acadèmia Europrobasket, que també té de cara visible l'exescorta del Barça i del CB Girona Xavi Fernández, així com el

suport de l'Uni Girona, neix amb la voluntat d'acollir jugadors d'arreu per millorar-los tècnicament i alhora ajudar-los a l'adaptació al bàsquet europeu. "No és fàcil canviar de xip, quan véns dels Estats Units, i ho dic per experiència", diu Kanis, nascut a Portland i amb experiència en països com ara l'Uruguai, Síria, el Japó, Kosova o el Marroc. Ara està jugant al Vic (copa Catalunya), que li ha cedit un cotxe per desplaçar-se.

Per la Celler de Ter hi han passat una desena de jugadors aquest curs, també propiciat per les lesions. Uns hi han estat de passada, i sense pena ni glòria; algun ha trobat un destí millor, com ara Kenechukwu Sunday Oby –ha anat a EBA, al Ferrol–, i cinc continuen a l'equip, que, a falta de l'últim partit, no pot pujar de categoria. Són tres nord-americans (Aaron Snyder, Davie Champagnie i Jamal Williams), un canadenc (Adrian Mike) i un senegalès amb passaport italià (Mustapha Barro, cosí del pivot de l'Herbalife Mouhamed Barro). A tots ells se'ls paga la llicència federativa –un transfer al mencionat Oby, tot i no ser obligatori per la FCBQ–, però no cobren. Al contrari, són ells els que es fan càrrec de les despeses ordinàries.

Donar d'alta un jugador forà en una categoria de la federació catalana és fàcil: tramitar-li la fitxa no té cap cost addicional respecte el jugador català, no hi ha cap límit per plantilla –se'n podrien tenir dotze, per exemple– i tan sols cal l'empadronament i el passaport. Tots vénen amb el visat turista, vàlid per a tres mesos, però en poden adquirir un altre d'estudiant, matriculant-se en una escola d'idiomes, per posar un cas pràctic. ExperiènciesEl cas del CB Celler no és únic. Assetjat pels problemes físics, l'Onyar va decidir provar aquesta via per ampliar el roster i no quedar-se només amb cinc sèniors, en la cursa per mantenir-se a copa Catalunya. Avui, però, s'ho jugarà tot a la pista del CN Sabadell i ja no en té cap a l'equip. “No ha anat bé. Un cop van tenir la fitxa tramitada, han estat poc complidors i han faltat a entrenaments. No n'estem contents ja que, a més, no estaven en forma ni tenien ritme de partits”, diu Xavier Borrat, el director esportiu. N'han passat quatre –se'ls pagava la llicència federativa– i l'únic que tenia qualitat (Donald Lucious) va marxar al Linense andalús. Un altre, Alian Takam, molt físic, està lesionat. A Bescanó, l'experiència ha estat d'escassa intensitat. Dels dos que hi han passat, només en queda ara un. Es tracta de Jordan Hurn, de procedència anglesa i que milita en l'equip sub-21 –ocasionalment, ha tingut alguns minuts al sènior, de segona catalana–, que estava molt i molt just d'efectius. En el seu cas, i com qualsevol jugador del club, paga ell mateix la quota anual.

Si això és un fet puntual o no, ja es veurà. Ara bé, a la mala experiència de l'Onyar, s'hi ha afegit que el CB Celler no hi tornarà a apostar. El seu president vendrà la plaça de primera catalana. “Sense un patrocinador fort, això és inviable, tot i que ara cobrirem el pressupost. Però joestic sol i l'esforç per tenir forans és molt gran per repetir experiència. D'ofertments de jugadors, en tinc cada dia i d'agents de tot el món, però val més deixar-ho aquí”, diu Jordi Rabionet, conscient que si algun d'ells destacava no podria treure'n rèdits econòmics ni retenir-lo ja que no tenen el transfer de la majoria, ni cap contracte professional.

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 09-05-2015 Pàgina 28

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/53-basquet/852239-una-colonia-estrangera.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mEsports&utm_source=rss&utm_medium=mEsports&utm_campaign=rss